

af 26de Juli 1854 ikke kan ophæves uden Rigsraadets Samtykke, saa skal jeg hertil bemærke, at denne Forordning heller ikke betager den danske Rigsdag Noget af dens Myndighed; det er først, naar Forholdene i sin Tid blive ordnede og den danske Grundlov bliver indskrænket til Kongeriget Danmark, og tillige Rigsraadet bliver completeret, det er først da, at der bliver Spørgsmaal om disse Rettigheder. Rigsraadet har, for at ogsaa Hertugdømmerne skulle have nogen Indvirkning paa de fælles Anliggender ved Siden af den danske Rigsdag, en Ret til at samtykke i de fælles Statter og Udgifter, men Danmark kan ikke deeltage i nogen fælles Udgift eller Skat, uden at den først er behandlet paa grundlovsmaasig Maade. Kongen har derved bundet sig noget mere, end han var efter den danske Grundlov, men der er ikke betaget det danske Folk eller den danske Rigsdag Noget af dens Myndighed. Den ærede Taler er iøvrigt af den vistnok sande Mening, at der ikke fortiden skal tages nogen Beslutning om Hovedsagen selv, men at den skal være Gjenstand for nærmere Forhandling, da der for Diebliffet blot skal nedsættes et Udvalg, og jeg skal derfor nu ikke fordybe mig i de mange Undersøgelser, som behøves, for paa en udtømmende Maade at kunne dømme om de ellers af ham fremsatte Spørgsmaal. Naar han forlanger, at jeg skal give en udtryksfuld Erklæring om, at der ikke er nogen Tractat, hvorved Danmark er bundet, enten til at holde fast paa bestemte Personer som Ministre for Hertugdømmerne, eller bundet til at begrænse den danske Grundlov, saa kan jeg gjerne sige, at saadanne Tractater aldeles ikke eksistere. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Valgkreds (Monrab) erklærede ogsaa, at de Rygter, man havde derom, vare taabelige, og jeg samtykker aldeles dertil, men jeg veed ikke, hvorfor Regjeringen skulde behøve at fralægge sig dem.

Grundtvig: Ja, jeg udbad mig Ordet for at sige, at, saaledes som Forslaget her er forandret, kunde jeg umuligt gaae ind paa det hele, men, efter som der er bestemt, at det skal deles, saa vil jeg jo for min Person have den

Udvei at stemme for den første Deel, og imod den sidste. Jeg skulde dog imidlertid gjøre det ærede Thing opmærksom derpaa, at der er en væsentlig Forskiel, enten man stemmer for, at det Udvalg, der nedsættes, skal foreslaae en Tiltale imod Ministeriet, navnlig for Forordningen af 26de Juli 1854, eller at man, som det her er foreslaaet, skal forlange et Forslag af dem til en Tiltale ene og alene, som Forslagsstilleren, idetmindste har forklaret sine Ord, for Forordn. 26de Juli 1854 og Dverfskridelse af Finantsebevillingen, idet man saaledes stemmer for, at alle andre Gjenstande og Ankeposter skulle være udelukkede. Mig synes allerede, at, hvis dette skulde gaae igjennem, saa var der ikke mindste Grund, til at nedsætte Udvalg; thi Udvalget meente, jeg dog skulde tage under Overveelse, baade hvormange Gjenstande der helst skulde inddrages under Tiltalen, og hvilken Bægt, der fortrinligt skulde lægges paa een eller flere af dem; navnlig synes det mig ligesvem nødvendigt, at, naar Ministeriet tiltales for Forordningen af 26de Juli 1854, saa maa det tiltales for den og for Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, da det jo ellers let kunde skee, at der var noget Andet, ogsaa hørende til Ministerens Embedsførelse, hvori, som, naar det ikke blev paataalt, Forordningen af 26de Juli 1854 vilde finde sin Undskyldning eller sin Retfærdiggjørelse. Dernæst er der ogsaa et Punkt, som den ærede Forslagsstiller ikke glemte at anmærke, da han først foreslog os denne Forholdsregel, men som nu ikke alene synes af ham overseet, men endog bestemt udelukket, det er Affsættelsen af Embedsmænd og den hele Virksomhed til at gjøre det umuligt for Embedsmænd at være paa Rigsdagen, dersom de ville træde i Opposition mod det daværende Ministerium. Dersom det nu var saa, som det maaskee staaer for den ærede Forslagsstiller, at denne Fremfærd imod Embedsmænd — om den end iøvrigt ikke kunde siges at være stemmende enten med Folkespølelsen eller med Billighed, eller med hvad der maatte regnes for at være til Rigets Gavn, der jo kræver, at Embedsstanden kan fyldes af Mænd, ligesaa frivillige og fribaarne, som Noget blandt Folket — dog ikke kunde siges at være stridende imod Grundloven, ja, saa be-